

forlange Hæfterne indsendt, og at der ikke skal møde en Mand i Lokalerne for at undersøge Blanketterne. Jeg maa altsaa anbefale, at man stemmer mod dette Ændringsforslag Nr. 12, efter hvilket Undersøgelsen i Lokalerne er den eneste Fremgangsmaade, som kan finde Sted ved Tilsynet.

Endelig skal jeg udtale mig om den meget omtalte Skatteparagraf. Jeg kan ganske tiltræde, hvad den ærede Ordfører har sagt om den Affattelse, der foreslaas i Ændringsforslag Nr. 24. Jeg vil, inden jeg siger nogle Ord om Affattelsen af denne Paragraf, dog ligesom den ærede Ordfører minde om, hvor meget Indkomst- og Formueskatten efterhaanden er kommet til at betyde indenfor vort Skattesystem. Paa den kommende Finanslov er Indtægten gennem Indtægts- og Formueskatten opført til 26,9 Millioner, altsaa lige ved 27 Millioner, og man tør vel, hvis ikke alt skal forandre sig ganske pludselig, gaa ud fra, at det snarere vil blive mere end mindre. Vi har nemlig faaet en Opgørelse fra Skatteraadet over den Ligning, som er foretaget i 1915, og har lagt den til Grund for Finansaaret 1916—17, men Skatteaaret og Finansaaret falder jo ikke sammen, og der er derfor Mulighed for, at Skatten vil indbringe noget mere. Men desforuden vil der jo gennem den overordentlige Indkomstskat indkomme et Beløb, som ikke er angivet paa det foreliggende Finanslovsforslag, men jeg vil foreslaa Beløbet opført ved tredje Behandling, og jeg vil da, for at være paa den sikre Side, foreslaa et Beløb paa 20 Mill. Kr., og dog tror jeg, at dette Beløb, naar vi kommer til den 1. December 1916, vil blive overskredet. Ud fra den Opgørelse, vi allerede har faaet om de store Aktieselskabers Udbytte, maa man antage, at der snarere vil blive adskillige Millioner flere. Naar dette kommer til paa den næste Finanslov, tør jeg rolig sige, at vi gennem Formue- og Indkomstskatten vil faa omkring 50 Millioner, og snarere derover. Herigennem vil man se, hvad det kan komme til at betyde, hvilke Oplysninger og hvilke Undersøgelser der fra Skattemyndighedernes Side kan finde Sted for at faa Folks rigtige Indtægt og Formue at vide.

Naar jeg saa vender mig til Affattelsen af § 24, som den nu foreslaas, og hvorved Ordene: „i det Omfang, Finansministeren bestemmer“ ændres til: „dog kun indenfor en saadan Begrænsning, som fastsættes af Finansministeren“, saa er disse Ord jo kun

en Tydeliggørelse af, hvad Meningen er, nemlig den, at det er Finansministeren, der skal have den afgørende Stemme, ja, den eneste Stemme, i Spørgsmaalet om, hvor og hvorledes der skal spørges, naar de paagældende Institutioner skal spørges. Meningen er ikke den, som ogsaa den ærede Ordfører udtrykte det, at man foretager en Razzia overfor disse Personer og Institutioner, fordrende af dem en Udskrift af samtlige deres Bøger over disse Omsætninger og Forretninger. Nej, Meningen er, at der skal aabnes Mulighed for at forlange Oplysninger, og denne Mulighed skal virke som en Advarsel overfor de Skatteydere, der kunde være fristede til at skjule deres Indtægt paa et Punkt, hvor det næsten er umuligt for Skattemyndighederne at opdage det, nemlig Forøgelsen af deres Indtægt ved Spekulation. Skattemyndighederne har derfor lagt Vægt paa denne Paragraf, men man maa huske paa, at Skattemyndighederne ikke som saadanne kan benytte den, men maa til Finansministeren for at faa opgivet, i hvor høj Grad og i hvilken Udstrækning og i hvilke Tilfælde den Mulighed kan benyttes, der her er givet til at skaffe Oplysninger.

Naar den ærede Ordfører for Mindretallet (Poul Rasmusen) gjorde opmærksom paa, at den Affattelse, som Mindretallet vil give § 24, kan være nok saa vanskelig for vedkommende Personer, skal jeg dog dertil bemærke, at den ærede Ordfører for Mindretallet maa huske paa, at hvis man affatter Paragraffen saaledes, d. v. s., at man i Virkeligheden lægger Vekselererne ind under de samme Regler, som nu gælder for Banker og Sparekasser og lignende Institutioner, kan allerede Skatteraadene kræve Oplysninger. Det er kun, hvis vedkommende Banker eller lignende Institutioner ikke efterkommer Skatteraadets Fordring, at man maa gaa til Finansministeren og af ham faa Hjælp til at faa Oplysningerne indkrævet ved Hjælp af Dagbøder. Men de underordnede Skattemyndigheder kan kræve Oplysning. Her er det i Virkeligheden Finansministeriet, der kommer til at afgøre, om Oplysning skal afkræves vedkommende Bank eller Vekselerer, og jeg tror, det vil være nyttigt, ja nødvendigt, at have en saadan Affattelse som den, der findes her. Men jeg er gaaet ind paa, at den kun skal gælde for 2 Aar, saa at Spørgsmaalet kan tages op igen, naar man ved Aaret 1917 kommer til en almindelig Revision af den nuværende Formue- og Indkomstskat, hvor ogsaa det Tillæg, vi